

Česká republika

Česká školní inspekce

Pražský inspektorát - oblastní pracoviště

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

Základní škola, Praha - Vinoř, Prachovická 340

Prachovická 340, 190 17 Praha - Vinoř

Identifikátor školy: 600 040 402

Termín konání komplexní inspekce: 3. – 6. února 2003

Čj.:	010 0171/03-5153
Signatura:	ka9zw120

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Základní škola, Praha - Vinoř, Prachovická 340 je příspěvkovou organizací, jejím zřizovatelem je Městská část Praha - Vinoř (Bohdanečská 97, 190 17 Praha 9 - Vinoř). Základní škola (ZŠ) sdružuje školní družinu, školní jídelnu ZŠ, mateřskou školu (MŠ) a školní jídelnu MŠ. Dle zahajovacích výkazů nepřesahují počty žáků školy ve všech jejích součástech maximální povolenou kapacitu uvedenou v Rozhodnutí o zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení.

Výuka v ZŠ se realizuje ve všech devíti ročnících podle vzdělávacího programu Základní škola čj. 16 847/96-2. V současné době má škola v 15 třídách 296 žáků, ve školní družině je zapsáno 75 žáků.

MŠ je součástí školy od 1. 8. 2001. Děti jsou rozděleny do tří tříd podle věku, z celkového počtu zapsaných 74 dětí mají 4 děti odloženou povinnou školní docházku o jeden rok.

V hlavní budově probíhá výuka tříd 4. - 9. ročníku, dále má škola ve Vinoři tři odloučená pracoviště. Na Vinořském náměstí 22 jsou prostory pro 1. - 3. ročník, v Ronovské 526 je školní družina a školní jídelna ZŠ a v Mikulovické 337 jsou třídy a školní jídelna MŠ.

Do školy dojíždí žáci z obcí Podolánka a Přezletice.

Příslušným orgánem státní správy je Magistrát hlavního města Prahy, odbor školství (Novodvorská 1010/14, 142 00 Praha 4).

PŘEDMĚT INSPEKČNÍ A KONTROLNÍ ČINNOSTI

Předmětem inspekční/kontrolní činnosti bylo zjištění a zhodnocení:

- personálních a materiálně - technických podmínek ve všech součástech školy
- průběhu a výsledků vzdělávání a výchovy vzhledem ke schváleným učebním dokumentům, v základní škole v 1. – 3. ročníku, ve 4. - 9. ročníku v předmětech a skupinách předmětů vybraných ze společenskovední, přírodovědné a výchovné složky vzdělávání
- průběhu a výsledků vzdělávací práce v mateřské škole
- průběhu výchovně-vzdělávací činnosti školní družiny

HODNOCENÍ PERSONÁLNÍCH PODMÍNEK VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVY

V základní škole působí v současné době celkem 21 pedagogických pracovníků včetně vedení školy. V šesti třídách 1. – 3. ročníku vyučuje šest třídních učitelek s odbornou a pedagogickou způsobilostí (dále OPZ) pro první stupeň. Dvě jsou již v důchodovém věku, dvě mají krátkou pedagogickou praxi, dvě jsou zkušené elementaristky. Ve čtyřech třídách 4. - 5. ročníku vyučují třídní učitelky, z nichž jedna má požadovanou OPZ, dvě mají kvalifikaci pro 2. stupeň základní školy a jedna v současné době dokončuje požadované vysokoškolské vzdělání. Kromě toho v těchto třídách vyučují (např. český jazyk, matematiku) učitelky z 2. stupně, všechny mají vysokoškolské pedagogické vzdělání. S výjimkou jedné učitelky tělesné výchovy (má neúplný úvazek) splňují všichni pedagogové, kteří působí na 2. stupni, zcela nebo částečně podmínky OPZ.

Český jazyk vyučují čtyři učitelky (jedna z nich byla po dobu inspekce v pracovní neschopnosti). Dvě splňují podmínky OPZ pro výuku předmětu v 6. - 9. ročníku, jedna z nich učí český jazyk i na 1. stupni. Další učitelka má OPZ pro výuku na 1. stupni a učí český jazyk i

na 2. stupni, jedna učitelka je bez OPZ (dokončuje odpovídající vysokoškolské vzdělání), učí předmět na 1. stupni.

Sledovanou výuku povinně vyučovaného německého jazyka v 6. a 9. ročníku a volitelného francouzského jazyka s dvouhodinovou dotací realizují tři učitelky, z nichž jedna byla v době inspekce nemocná. Všechny jsou pedagogicky způsobilé.

Skupinu společenských předmětů (občanská výchova, rodinná výchova, dějepis) vyučují čtyři učitelky. Výuka dějepisu je zajištěna učitelkami s plnou odbornou a pedagogickou způsobilostí (jedna z nich byla po dobu inspekce v pracovní neschopnosti). Občanskou a rodinnou výchovu vyučují učitelky s aprobační pro jiné všeobecně-vzdělávací předměty na 2. stupni.

Matematiku na 2. stupni vyučují čtyři pedagogové, všichni mají OPZ. Tři z nich vyučují předmět zároveň ve čtyřech třídách 4. a 5. ročníku, pro 1. stupeň podmínky OPZ dané vyhláškou nesplňují.

Skupinu předmětů přírodověda, vlastivěda, přírodopis, fyzika a zeměpis vyučuje celkem šest učitelek, v době inspekce byla jedna dlouhodobě nemocná. Hospitace proběhly u všech přítomných a v jedné kvalifikovaně suplované hodině.

Hudební výchovu vyučuje na celém 2. stupni jedna pedagogicky způsobilá učitelka, další vyučující tříd 4. - 5. ročníku v současné době dokončuje odpovídající vysokoškolské vzdělání.

Ve třech odděleních školní družiny působí tři vychovatelky, dvě mají odbornou a pedagogickou způsobilost, jedna z nich je pověřena vedením. Třetí vychovatelka, s částečným úvazkem, má středoškolské nepedagogické vzdělání. Kompetence vedoucí vychovatelky jsou stanoveny organizačním řádem, ale družina funguje spíše na základě osvědčených zvyklostí a dohody vychovatelek, které tvoří sehraný tým.

Pedagogický kolektiv mateřské školy tvoří šest učitelek, z nichž bývalá ředitelka je jmenována zástupkyní ředitele pro předškolní výchovu. Pedagogický kolektiv je z části stabilizovaný. Odbornou a pedagogickou způsobilost mají zástupkyně ředitele a jedna učitelka, ostatní dané podmínky OPZ nesplňují.

Personální podmínky částečně ovlivňuje odlehlost lokality a podmínky školy, ve které jsou třídy 1. - 3. ročníku umístěny v jiné budově než všechny třídy dalších ročníků. Při stanovení pracovních úvazků se škola snaží využívat reálných možností. Eventuální absence OPZ působí negativně na celkovou úroveň vzdělávání a výchovy pouze výjimečně. Podstatný vliv mají spíše osobnostní dispozice, pedagogické zkušenosti, schopnost účinné komunikace se žáky i dětmi, někdy je kvalita ovlivněna méně vhodnou volbou a realizací užívaných metod.

Výchovná poradkyně s příslušnou kvalifikací má dlouholetou praxi a zkušenosti. Součástí výchovného poradenství je péče o žáky se specifickými vývojovými poruchami učení. Jejím základem je tvorba individuálních vzdělávacích programů, které mají všechny potřebné náležitosti a zahrnují oblasti nápravy poruch, metody práce, organizaci péče, výčet pomůcek a způsob hodnocení žáků. Kompenzační pomůcky ale nejsou pravidelně využívány v průběhu běžné výuky, ale pouze při tzv. doučování dyslektiků, které probíhá třikrát týdně ve skupinách vedených dvěma učitelkami. Výchovná poradkyně vede podrobně dokumentaci o dalších žácích v poradenské péči a orientuje se na poradenství při volbě další vzdělávací cesty. Úzce a účinně spolupracuje s pedagogicko-psychologickými poradnami, se Střediskem pro mládež KRUH na Klíčově, poskytuje informace a metodickou pomoc žákům, rodičům i učitelům. Závažnější problémy jsou řešeny při jednání četných výchovných komisí. Plán její činnosti je součástí ročního plánu školy.

Dlouhodobým koncepčním záměrem ředitele školy je kvalitní příprava žáků pro přechod na vyšší typ vzdělávání, v rámci možností vytvoření co nejširší nabídky k rozvoji jejich zájmů a účelného využití volného času dětí a zatím z finančních důvodů nerealizovaná přístavba školní

tělocvičny. Roční plán práce je zpracován podrobně, jeho součástí je mimo již zmíněné oblasti výchovného poradenství také další vzdělávání pedagogických pracovníků a kontrolní činnost. Metodické orgány nejsou zřízeny. Jedna z učitelek na prvním stupni je garantem výuky v nejnižších ročnících, ta ale není vybavena pravomocemi, jimiž by mohla výuku usměrňovat. Vzájemné konzultace učitelek mají charakter neformální výměny názorů a zkušeností. Chybí systematické další vzdělávání, které by bylo zaměřeno na oblast metodickou. Pro výuku ve 4. a 5. ročníku a pro jednotlivé předměty na 2. stupni jsou obdobně ustanoveni garanti výuky, jsou jimi zkušené učitelky s plnou kvalifikací.

Náležitou pozornost metodickému vedení učitelek v MŠ věnuje zástupkyně ředitele. Péči o nekvalifikované učitelky provádí formou pravidelných konzultací, vyjadřuje se k formám a metodám práce a realizuje namátkové hospitační vstupy. Cíle hospitační činnosti se vztahují k hlavním úkolům ročního plánu. Záznamy z provedených hospitací obsahují závěry pro další práci učitelek.

Ředitel vydal Organizační řád se základním organizačním schématem, novelizovaný Řád školy, na něj navazující Pokyny a režim školní družiny a Provozní řád školní jídelny. Dokumenty vycházejí z dosavadních zkušeností a praxe. Jednotlivé základní kompetence jsou stanovené, ředitel a jeho statutární zástupce zajišťují kromě pedagogické také celou oblast ekonomickou. V organizaci školy v hlavní budově preferuje ředitel, jeho zástupce i další pověřeni pracovníci neformální způsob vedení pedagogických pracovníků. Funkčnost tohoto přístupu je podmíněná místní situací, kdy se pracovníci pravidelně vídají ve sborovně, protože kabinety slouží jen jako depozitáře sbírek a pomůcek. Absenci metodického sdružení a předmětových komisí částečně nahrazují garanti jednotlivých předmětů (viz výše), kteří informují vedení školy o problémech v určitém předmětu. Zpravidla se jedná o materiální vybavenost, mimoškolní akce a nepravdivosti ve výuce. Významná je spolupráce školy s občanským sdružením, které bylo ustavené v roce 1998. Jeho členy jsou všichni pedagogičtí pracovníci a přihlášení rodiče. Sdružení se spolupodílí na organizování soutěží, poznávacích zájezdů, lyžařských výcvikových kurzů a financuje žákům některé potřeby (sešity, čtvrtky apod.). Škola dále spolupracuje se školskou a kulturní komisí při MÚ a se sponzory.

Plynulost chodu mateřské školy je dána organizačním, vnitřním a pracovním řádem, kde jsou vymezeny povinnosti a práva rodičů ve vztahu k organizaci chodu školy. Rovněž povinnosti a práva pracovníků jsou přesně vymezeny, včetně jejich pracovní náplně, rozdělení kompetencí i vzájemné zastupitelnosti. Denní režim vykazuje vyvážený poměr mezi činnostmi řízenými a spontánními. Mateřská škola dodržuje zásady psychohygieny, přiměřenou dobu pobytu dětí venku a vhodným způsobem reaguje na individuální potřebu spánku nejstarších dětí zkracováním jeho doby. V průběhu celého dne mají děti zajištěn pitný režim a zvláštní pozornost vedení MŠ věnuje adaptaci nastupujících dětí. Nedostatek zkušenosti některých učitelek se projevil zvýšenou mírou organizovanosti dětí v režimových momentech.

V základní škole není zaveden místní rozhlas a k přenášení informací slouží vedle osobního styku oběžníky a nástěnky pro učitele i pro žáky. Na chodbách jsou vyvěšeny i přehledy dlouhodobých aktivit, zájezdů a exkurzí, dosažených úspěchů ve sportu a dalších soutěžích včetně osobních úspěchů jednotlivých žáků. Informační nástěnka na školní chodbě je věnována rodičovské i další veřejnosti. Poskytované informace jsou v souladu se zákonem. Další informace jsou v kvalitně zpracované výroční zprávě, v místním periodiku VINOŘSKÝ ZPRAVODAJ a na průběžně aktualizovaných internetových stránkách. Rodiče se školou komunikují také pomocí internetu, je to např. jeden ze způsobů, jak omluvit své dítě. Tradičně vedené žákovské knížky neobsahují záznamy o klasifikaci v některých předmětech (tělesná a občanská výchova). Data konání pravidelných třídních schůzek a veřejných shromáždění jsou oznámena na začátku

školního roku informačním listem a zápisem do žákovských knížek. Po domluvě jsou učitelé přítomni ve škole ke konzultacím.

Škola v souladu se zřizovací listinou organizuje doplňkovou činnost - zájmové kroužky za úplatu. V letošním školním roce probíhá keramický kroužek, tři kroužky anglického jazyka (zvýšení oproti loňsku), kroužek výpočetní techniky a logopedický kroužek, nově byl otevřen kroužek ruského jazyka. Ve škole pracuje Klub mladých diváků, na 1. stupni Klub mladých čtenářů, žáci mohou využívat služby školní knihovny.

Rodiče v mateřské škole dostávají potřebné informace o dětech při osobním kontaktu, důležité informace jsou vyvěšovány v šatnách na nástěnkách. Vnitřní informační systém reflektuje podmínky. Ačkoliv zástupkyně se pravidelně nezúčastňuje porad vedení, dochází k předávání informací osobním kontaktem s ředitelem školy, který pravidelně dochází do MŠ a má přehled o veškerých problémech. Zájem vedení ZŠ o situaci v MŠ má pozitivní dopad na její chod.

Další vzdělávání pedagogických pracovníků ZŠ se snaží ředitel školy řešit podle potřeby a finančních možností, určujícím hlediskem je zkvalitnění učitelského sboru. V loňském roce byly přidělené finance využity na úhradu rozšiřujícího studia anglického jazyka pro jednu učitelku, účelové dotace MŠMT na vyškolení perspektivních pracovníků pro práci s výukovými programy a uživatelskou znalost PC. Studium dokončila výchovná poradkyně a jedna učitelka v oboru logopedie. V letošním školním roce absolvují dvě pracovnice kurz pro neaprobované učitelky anglického jazyka, dvě si doplňují vzdělání studiem učitelství pro 1. stupeň na VŠ, podle zájmu jsou podporovány akce pořádané Pedagogickým centrem (např. alternativní metody v českém jazyce). Další vzdělávání učitelek MŠ je založeno převážně na samostudiu odborné literatury, které zástupkyně učitelkám doporučuje. V letošním školním roce se MŠ zaměřila na plánování podle Rámcového programu. Zástupkyně je ostatním učitelkám vzorem, absolvovala cyklus přednášek a seminářů pro vedoucí pracovníky, sleduje vývoj předškolní výchovy a koordinuje výběr přednášek, organizovaných pedagogickým centrem, v návaznosti na vzdělávací program školy. Odborných seminářů v pedagogickém centru se zúčastňují přednostně učitelky bez odborné a pedagogické způsobilosti, většinou podle vlastních zájmů. Většina učitelek má zájem o další vzdělávání, což dokazuje i skutečnost, že tři učitelky se hlásí na rozšiřující studium.

Hmotná motivace zahrnuje jednak pravidelné osobní ohodnocení, jednak mimořádné odměny. Pro přiznání osobního ohodnocení je rozhodující trvalá práce přesahující pracovní povinnosti. Mimořádné odměny jsou udělovány za další (jednorázovou) činnost. Ředitel školy má vypracovaná přesná kritéria a interní mzdový předpis, pravidelně eviduje a hodnotí práci jednotlivých učitelů nad rámec běžných povinností. Pedagogickou práci sleduje vedení školy při hospitacích. Kontrolní činnost vedení školy se omezuje převážně na hospitační činnost. Ředitel i jeho statutární zástupce znají, vzhledem k velikosti školy a stabilizovanosti učitelského sboru, úroveň práce jednotlivých učitelek, v rámci organizační struktury ale spoléhají někdy až příliš na jejich zkušenosti a odpovědnost. Při společných hospitacích s inspekcí prokázali objektivní pohled na kvalitu práce pedagogů.

Personální podmínky vzdělávání a výchovy jsou i přes výraznou absenci OPZ učitelek MŠ celkově velmi dobré.

HODNOCENÍ MATERIÁLNĚ-TECHNICKÝCH PODMÍNEK VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVY

Vzdělávání a výchova probíhá ve čtyřech budovách. Na Vinořském náměstí 22 (tzv. stará škola) je umístěno 6 tříd 1. - 3. ročníku a ranní oddělení školní družiny. V hlavní budově Prachovická 340 je umístěno zbývajících 9 tříd, ředitelství školy a počítačová pracovna. Budova je po otevření přístavby v roce 1999 dostatečně prostorná. Ve třetí budově v Ronovské ulici 526 je školní jídelna a školní družina. Tato montovaná stavba je stále udržována v provozu, i když doba její životnosti již uplynula. K výuce tělesné výchovy využívá škola asfaltové hřiště u hlavní budovy a sokolovnu Sokola Vinoř. Vlastní tělocvičnu škola stále nemá. Ve čtvrté účelové budově je umístěna mateřská škola s jídelnou.

Třídy 1. – 3. ročníku jsou umístěny na odloučeném pracovišti, ve staré škole. Ta svou odlehlostí od hlavní budovy, svými rozměry a uspořádáním navozuje atmosféru klidu a autonomie žáků nejmladšího školního věku. Vystavované materiály a žákovské práce dokumentují průběh vzdělávání. Jsou prezentovány s různou mírou nápaditosti, většinou vkusně, a přispívají k identifikaci dětí s prostředím, i když podíl žáků na jeho utváření není ve všech třídách stejný. Učebny jsou vybaveny frontálně uspořádaným žákovským nábytkem, jehož velikost odpovídá vzrůstu dětí. Jedna místnost je upravena jako tělocvična. Její rozměry a vybavení náčiním poskytují ještě přijatelné podmínky pro tělesnou výchovu malého počtu dětí mladšího školního věku.

Kabinet je vybaven převážně starými pomůckami, které byly dodávány do škol centrálně v 70. a 80. letech, případně jsou ještě staršího data. Část tohoto vybavení je ještě použitelná (vycpaniny, nerosty, stovková počítadla, číselné osy, nástěnné obrazy přírodnin), některé pomůcky jsou již zastaralé a jejich využitelnost je v podstatě nulová (filmové smyčky KP 8, diapozitivy, magnetofonové nahrávky pro kotoučové magnetofony, gramofonové desky, tabulky s magnetickými prvky pro množinové pojetí matematiky). Rovněž část didaktické techniky je již téměř nepoužitelná (gramofony, promítačky). Toto vybavení je v závislosti na finančních prostředcích postupně obměňováno a doplňováno (hudební nástroje, video, novější mapy, nástěnné obrazy s tematikou českého jazyka apod.). Nástěnné obrazy a pomůcky umístěné ve třídách jsou většinou často a účelně využívány, didaktická a informační technika však jen okrajově, zčásti i pro nedostatek videokazet, moderních nosičů zvuku a výukových programů. Rezervy jsou rovněž ve využití hudebních nástrojů i mimo hudební výchovu.

Učebnice a učební texty používané k výuce vyhovují zvolenému vzdělávacímu programu s tím, že vyžadují tvůrčí přístup učitelů, nikoli mechanické probírání stránky za stránkou. Žákovská knihovna poskytuje pro mladší žáky jen omezený výběr knih pro společnou četbu a zcela minimální nabídku pro individuální výpůjčky nebo pro hledání alternativních zdrojů informací ve výuce.

Z devíti kmenových tříd v hlavní budově je část upravena jako pracovny, do kterých třídy, zejména 2. stupně, přecházejí za určitým předmětem nebo vyučujícím. Učebny jsou světlé a prostorné, většina z nich je vybavena starším nábytkem, jejich výzdoba obsahuje kromě květin a běžných nástěnek také četné podněty k výuce. Okruhu předmětů zpravidla odpovídají témata nástěnek, magnetických tabulí a obrazů. Často jsou zde deponovány i pomůcky pro příslušný předmět. Video se někdy přesunuje v rámci jednoho patra z jedné učebny do jiné. Ostatní vnitřní prostory jsou převážně na velmi dobré estetické úrovni, příjemně působí ošetřovaná květinová výzdoba chodeb, které jsou vyzdobené žákovskými výtvarnými pracemi.

Žáci 4. – 9. ročníku jsou vybaveni základními školními potřebami, používané učebnice umožňují kontinuitu vzdělávání na prvním a druhém stupni. K procvičení učiva slouží někdy i materiály připravené učiteli. Škola občas využívá v rámci svých možností výukový software,

v současné době je omezena vybavením počítači, které obdržela v rámci akce Internet do škol. Pro starší typy počítačů, které dříve využívala, nemá vhodné prostory - slouží převážně k administrativě. Celkové vybavení učebními pomůckami umožňuje realizovat požadavky zvoleného vzdělávacího programu.

K výuce českého jazyka a literatury má škola k dispozici výukové programy na PC, svým zaměřením vhodné spíše pro 1. stupeň. Dále má standardní vybavení - magnetofony, video, nástěnné obrazy, jazykové příručky. Zpětný projektor učitelé nevyužívají. Žákovská knihovna nabízí cca 1600 titulů beletrie, zejména se jedná o knihy pro děti a mládež vhodné k souvislé (mimočítankové) četbě. Pro výuku dějepisu jsou k dispozici nástěnné mapy a atlasy, video. V rodinné a občanské výchově mohou učitelé využívat omezené množství videoprogramů s tematikou protidrogové prevence, z nichž pouze některé jsou cíleně zaměřeny na věkovou skupinu 11 - 15 let, a vzdělávací programy o evropské integraci.

K výuce cizích jazyků se využívá kombinace učebnic, pracovních sešitů a nakopírovaných textů. Dvoucestné slovníky jsou k dispozici pro německý jazyk. Na stěnách jsou geografické a regionální mapy s obrázky. Obměňované gramatické tabule k probíraným jevům jsou většinou vlastní výroby, stejně jako drobné didaktické pomůcky pro opakování nebo procvičování. K reprodukci autentického znění jazyka se využívá kazetový magnetofon a nahrávky rodilých mluvčích. Skrovné základní vybavení je vhodně doplňováno vlastními materiály učitelek a tím, co přinášejí žáci.

Pro výuku matematiky mají vyučující k dispozici standardní množství pomůcek: zpětný projektor, rýsovací potřeby, tabulky, kapesní kalkulačky (jejich počet nestačí pro žáky v jedné třídě), sbírky úloh, odbornou literaturu, demonstrační i žakovské modely geometrických těles, soubory k modelování racionálních čísel, atp. Kabinetní sbírka je umístěná částečně ve skříňkách ve dvou učebnách, které slouží jako pracovny. Další pomůcky jsou v kabinetu, ve kterém jsou umístěny i kabinetní sbírky fyziky. Jejich předností je přehlednost uložení a multiplikace, umožňující individuální nebo skupinové využití.

Zeměpis vlastní kabinet nemá a pomůcky pro tento předmět jsou převážně ve skříních příslušné třídy. Fond nástěnných map, částečně aktualizovaný, je za závěsem v předzávěsu žakovské knihovny a některé mapy visí ve třídách. Globusy jako dekorace slouží v několika třídách. Vlastivědné a přírodovědné pomůcky pro čtvrtý a pátý ročník mají příslušné učitelky většinou ve svých třídách a částečně využívají i pomůcek kabinetů druhého stupně. Kabinet přírodopisu je právě v reorganizaci, situace je daná převzetím sbírek novou vyučující, která zastupuje za dlouhodobě nepřítomnou. Je zde značná zásoba laboratorního skla a odborných časopisů nashromážděných za desetiletí.

Vzdělávání v hudební výchově probíhá vždy v kmenové učebně, která je plně funkční pracovní hudební výchovy. Je vybavená pianinem, kvalitní reprodukcí soustavou, dalšími nástroji (kytara, bicí), částí orffovského instrumentáře a televizí s videem. Bohatá výzdoba je zaměřená na podněty z hudebních oblastí. Vybavení kabinetní sbírky je umístěné částečně v této pracovně, další pomůcky jsou v kabinetu (odborná literatura, část učebnic, kompaktní disky, atp.). Pro žáky 4. - 5. ročníku jsou k dispozici učebnice, ve vyšších třídách žáci učebnice nemají. Tento nedostatek je částečně nahrazován namnoženými texty, převážně písňovými.

Vedení školy sleduje stav a úroveň materiálního vybavení. K podnětům a doporučením pedagogů je sice vstřícné, ale vzhledem k finančním prostředkům nemá často možnost je akceptovat. Funkčnímu využívání pomůcek věnuje někdy pozornost při hospitační činnosti.

Školní družina v sousedství hlavní budovy disponuje jednou velkou místností, jednou menší hernou se zákoutím pro stolní hry a jednou velmi malou místností pro činnosti u stolu. Toto prostorové zázemí velmi limituje výběr a organizaci činností. Nábytek je funkčně rozmístěn a

svými rozměry koresponduje se věkem dětí. Vybavení družiny je poměrně chudé, spočívá v několika stolních hrách, skládkách (puzzle), stavebnici a knihovničce s několika desítkami opotřebovaných knížek a časopisů. Chybí nabídka hraček, různých stavebnic, širšího rejstříku her včetně her didaktických, hudebních nástrojů a sportovního náčiní, materiálu pro výtvarné a pracovní činnosti. Vychovatelky mohou tyto podprůměrné prostorové a materiálně-technické podmínky jen zčásti kompenzovat vlastní iniciativou. Prostředí družiny je čisté, upravené a děti se v něm pohybují jistě a s důvěrou. Ranní družina využívá samostatnou místnost ve staré škole.

K pohybovému vyžití slouží školní hřiště s asfaltovým povrchem a travnaté prostranství s prolézačkami, skluzavkou apod. Toto prostředí umožňuje spontánní i řízenou rekreaci dětí a poskytuje prostor k vybití energie.

Původně dvoutřídní mateřská škola je umístěna v samostatné účelové budově. Nástavbou budovy vznikl moderně pojatý prostor pro třídu nejstarších dětí s hernou, sociálním zařízením, přípravou jídla, skladem lůžkovin a kabinetem na pomůcky. Místnosti určené pro hry a činnosti dětí jsou účelně zařízeny. Celkový estetický dojem je umocněn výzdobou, doplněnou o dětské práce. Vybavení tříd novým sedacím nábytkem je prováděno s přihlédnutím k antropometrickým požadavkům. Přilehlá zahrada mateřské školy se vzrostlými stromy skýtá příjemné podmínky pro hry a činnosti v průběhu celého roku. Zahrada je převážně vybavená kovovými průlezkami, pískovištěm a brouzdalištěm a je vzorně udržovaná. Pro zpestření pobytu dětí venku MŠ využívá nedalekého háje k organizování spontánních pohybových aktivit.

Hraček a pomůcek je ve třídách přiměřené množství, postupně je vybavována i nově otevřená třída nejstarších dětí. Ve třídách jsou nové hrací koutky, stavebnice a dětské knihy. Většina hraček je umístěna v dosahu dětí. Každá třída má vlastní didaktické pomůcky a výtvarný materiál. Dokupování hraček a pomůcek probíhá postupně podle finančních možností školy, jejich využívání zástupkyně při své kontrolní činnosti sleduje.

Materiálně-technické podmínky vzdělávání a výchovy jsou v souhrnu průměrné.

HODNOCENÍ PRŮBĚHU A VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVY VE ŠKOLE

Realizace vzdělávacích programů

Týdenní časové dotace ve sledovaných předmětech korespondují s učebním plánem příslušného vzdělávacího programu. Volitelné předměty jsou vhodně zvolené. Na povinnou výuku navazuje nepovinný předmět náboženství (organizovaný pro žáky 1. – 9. r.), doučování dyslektiků a placené kroužky, provozované v rámci doplňkové činnosti školy (viz výše). Učivo jednotlivých předmětů je rozpracováno v časově-tematických plánech, které jsou v některých případech málo konkrétní a ojedinele s nimi realizování výuky nekoresponduje. Sledované vyučování respektovalo platné osnovy.

Časové dotace sledovaných předmětů jsou v souladu s učebním plánem zvoleného vzdělávacího programu, vzdělávání probíhá v souladu s platnými osnovami.

Kontrolovaná pedagogická dokumentace je vedena převážně v souladu s platnou legislativou. Dílčí formální a obsahové nedostatky byly zjištěny na 1. stupni, kde zejména v třídních knihách 4. a 5. ročníků ve školním roce 2001/2002 není zcela jednoznačné, zda byla probhána všechna

témata, která ukládají osnovy. Vytvořený systém zápisů v třídních knihách na 2. stupni obsahuje drobná funkční zlepšení, usnadňující evidenci a rychlou orientaci (např. vedení suplovaných hodin, označení žáků podle jazyků v dělených třídách). Nedostatkem je dle katalogových listů opakovaně chybná klasifikace nepovinného předmětu sportovní hry způsobem, který náleží hodnocení zájmové činnosti.

Rozvrh hodin a přestávek dodržuje psychohygienické zásady a situaci žáků dojíždějících z okolních obcí s tím, že částečně podléhá omezením, která nesou prostorové a ojediněle i personální podmínky (dvouhodinová tělesná výchova od 4. ročníku, vřazení předmětů s dvouhodinovou týdenní dotací do dvou po sobě následujících dnů atp.). Zvláštností organizace výuky na 1. stupni je pravidelné spojování paralelních tříd na některé předměty, které souvisí s menším počtem žáků v ročníku, to ale není vždy optimální. Pozitivem je prodloužená délka přestávek a trávení hlavní přestávky venku.

Kontrolovaná povinná dokumentace až na výjimky průkazně zachycuje průběh vzdělávání.

Kontrola vychází z ročního plánu a z relativně dobré znalosti práce jednotlivých pracovníků. Rezervy jsou v kontrole povinné dokumentace, kde vedení školy nezachytilo včas chybnou klasifikaci (dva roky). Systém další kontrolní činnosti není jednoznačně prokazatelný. Jedná se např. o průkaznost některých zápisů v třídních knihách, nesoulad vedením požadovaného tematického plánu s realizováním výuky, absence (event. malý počet) známek v předmětech, zejména výchovného zaměření, v žákovských knížkách atp.

Systém kontroly není někdy dost účinný.

Koncepce ředitele školy vychází z objektivních podmínek spádové lokality. Z dostupných materiálů i z přímého pozorování inspekce je zřejmé, že škola svou koncepci uskutečňuje, i když částečně s problémy, které souvisí mimo jiné s nedostatkem finančních prostředků.

Pedagogické záměry jsou celkově v souladu se zvoleným vzdělávacím programem.

Průběh a výsledky vzdělávání v 1. – 3. ročníku

Základní předpoklady pro styl a kvalitu výuky vytváří při absenci metodického řízení plná kvalifikace a praxe jednotlivých učitelek, jejich individuální dispozice a invence. Proto se výuka v jednotlivých třídách 1. – 3. ročníku až diametrálně liší.

Učitelkami vypracované tematické plány jsou jen povrchním výčtem témat, která je třeba probrat. Nejnižší úroveň mají tematické plány čtení, které nesledují plnění specifických cílů předmětu. Ve výuce některých předmětů se objevuje obsahová duplicita, která svědčí o mechanickém opisování z učebnic. Plánování výuky je málo promyšlené, nepostihuje důležité aspekty vzdělávání (cíle, úroveň žáků) a nemá prakticky žádné uplatnění.

Převažovalo frontální vyučování s dominantní učitelkou, jejíž základní metodou byl výklad kombinovaný s řízeným rozhovorem a s řízenou prací žáků s učebními texty. Zvláště při výuce ve spojených třídách, kdy větší počet dětí ztěžuje organizaci činností a jejich vedení, vedlo toto lpění na verbálním transmisivním vyučování k jeho nízké efektivitě. Kooperativní metody zařazovaly jen některé učitelky jako doplněk pro zpestření výuky, nezvládají je však na takové úrovni, aby se mohly stát základem vyučování. Tomu nasvědčuje i většinou bezděčné kolísání mezi komunikačními strategiemi, které dětem znesnadňuje orientaci při utváření hierarchie pravidel jednání - bez příčiny se přecházelo od spolupráce k soutěživosti a k zákazu spolupráce a naopak. Prvky individualizované výuky se objevily jen zcela okrajově a nesystematicky. Toto základní schéma se učitelky s větší či menší úspěšností snažily oživit častějším střídáním

činností, vložení relaxační chvílky (aerobické písničky) nebo zařazením dalších metod (samostatná práce, didaktická hra). Aktivita dětí proto značně kolísala, od útlumu přes zaujetí několika jednotlivců až po soustředěnou pozornost celé třídy. Té dosahovala především učitelka, která kladla dětem promyšlené otázky, které podněcovaly jejich přemýšlení, a vytvářela jim tak dostatek prostoru pro formulaci odpovědí a pro využití jejich zkušeností. Z hlediska předmětů úroveň výuky klesala od matematiky (s přiměřenou materiální podporou a didakticky správnými postupy) přes prvouku (zajímavou, s účelnou metodickou stavbou, ale s dílčími věcnými chybami) a hudební výchovu (pěkně připravenou, ale nezvládnutou organizačně) až ke čtení (chybělo plnění některých specifických cílů čtení, zejména práce s literárním tématem).

Děti jsou motivovány především svým vztahem k učitelkám, jejich způsobem jednání a komunikace. Autorita učitelek je nesporná, i když jejich jednání je rozličné. Ve výuce proto byla v různých třídách odlišná atmosféra, od bezpečného zkoumání problému a ověřování pravdivosti odpovědi přes povrchní snahu zalíbit se a zavděčit učitelce předvedeným výkonem až po pasivní akceptaci probíhající činnosti.

Hodnocení prospěchu žáků je většinou taktní a přiměřené jejich věku, ale málo adresné a nekonkrétní, při hodnocení jejich chování se některé učitelky pouštějí do korespondence s rodiči kvůli malichernostem. Klasifikace je spíše intuitivní, její kritéria nejsou zpracována. To přispívá k nízké vypovídací hodnotě zápisů v žákovských knížkách a vede k tomu, že řada dětí nemá žádné známky z výchov a jen minimum z prvouky. Pozitivem je, že učitelky klasifikují techniku čtení a učivo geometrie.

Sledované výkony, práce a projevy dětí odpovídaly jejich věku a cílům a obsahu zvoleného vzdělávacího programu.

Průběh a výsledky vzdělávání v 1. – 3. ročníku mají průměrnou úroveň.

Průběh a výsledky vzdělávání v předmětu český jazyk ve 4. - 9. ročníku

Odborná a pedagogická způsobilost jednotlivých vyučujících nebyla určujícím prvkem pro kvalitu sledovaných hodin. Pouze v případě neaprobované učitelky se projevila dílčími nedostatky v organizaci jedné hodiny.

Všechny učitelky mají vypracované časové plány s rámcovým rozvržením učiva, které bylo v době inspekce dodržováno, pouze v 8. ročníku s mírným zpožděním. Tyto plány obsahují všechna osnovami stanovená témata, ve 4. a 5. ročníku není samostatně uvedeno psaní. Bezprostřední příprava všech učitelek na výuku byla pečlivá a promyšlená, zejména ve volbě vyučovacích metod. Pouze ojediněle nebyl přesně odhadnut čas potřebný pro jednotlivé činnosti.

V úvodu byli žáci vždy seznámeni s programem hodiny, ve většině případů byla stanovena i jasná pravidla organizace práce. V hodinách jazyka se uplatnila vedle práce s textem (učebnice, pracovní listy, sešit) především skupinová a samostatná práce, práce s chybou, aktivní učení. Samozřejmostí byla práce s Pravidly českého pravopisu. Výukou jazyka prolínalo rovněž opakování učiva slohu. Jedna hodina byla realizovaná s využitím výukového programu na PC. Žáci pracovali se zájmem, byli aktivní, každý si mohl zvolit individuální tempo. Daný program však neumožňuje učitelce komplexní zpětnou vazbu a neprovádí výsledné hodnocení práce jednotlivců, klade také zvýšené nároky na organizaci výuky a udržení kázně, což nebylo zcela bezpečně zvládnuto. V hodinách literatury byly použity ukázky uměleckého textu (četba, umělecká prezentace na magnetofonové nahrávce), k jehož vnímání byli žáci i správně motivováni, méně byl využit prožitek z četby. V přiměřené míře byla zastoupena literární

teorie. Zejména v nižších ročnících je kladem nácvik hlasitého čtení a četba s porozuměním (v jednom případě nápaditě prověřeno formou hry).

Ve všech sledovaných hodinách byla zařazena vhodně vstupní motivace, která vycházela z předcházejících znalostí žáků a jejich zkušeností. Rovněž pozitivní průběžné hodnocení motivovalo žáky k práci, především ve 4. a 5. ročníku. Naopak převaha frontálních metod v 8. ročníku vedla k pasivitě žáků. V závěru hodin chyběla někdy zpětná vazba a celkové zhodnocení práce žáků. V jednom případě na 1. stupni ponechala učitelka žákům v sešitech neopravené chyby v samostatné práci. Klasifikace ve sledovaných hodinách byla adekvátní, podle kontroly žákovských knížek jsou žáci hodnoceni průběžně a frekvence známek je dostačující.

Samotné týdenní rozvržení učiva (mluvnice, literatura, sloh) je provedeno s ohledem na pořadí hodiny ve dni a respektuje psychohygienické zásady. Variabilní střídání metod (s výjimkou jedné hodiny ve vyšším ročníku) udržovalo žáky v aktivitě, ve 4. a 5. ročníku byly vhodně zařazeny relaxační prvky a pohybová aktivita. Zadávané úkoly respektovaly věková specifika a individuální schopnosti žáků, včetně péče o žáky se specifickými poruchami učení.

Ve třídách vládla přátelská a pracovní atmosféra, většina žáků spontánně komunikovala.

Ve sledovaných hodinách byly účelně použity vedle učebnic a dalších textů magnetické tabule, nástěnné přehledy gramatiky a v jednom případě magnetofon. Žáci byli v hodinách literatury informováni o rozšiřující literatuře a o možnosti využít služeb školní knihovny. Jedna hodina probíhala v počítačové učebně.

Průběh a výsledky vzdělávání v českém jazyce jsou velmi dobré.

Průběh a výsledky vzdělávání v německém a francouzském jazyce

Nedostatek odborné způsobilosti dvou přítomných učitelek se neprojevil výraznějšími negativy, jejich jazyková vybavenost získaná samostudiem byla na velmi dobré úrovni.

Vstupní motivace se vhodně opírala o prezentování reálií, cizojazyčný zpěv, zážitek úspěchu ze záměrně snadného opakování. Průběžně působilo motivačně vhodně časté střídání činností (konverzace, písemný projev do sešitu, deklamace, práce na tabuli, vzájemné zkoušení) i jejich forem (individuální, skupinová práce i práce ve dvojicích). U volitelného předmětu je zřejmý kladný motivační vliv vlastní volbou. Celkově je systém motivace velmi dobrý.

Dlouhodobé plánování vychází z používaných učebnic a připravených textů. K nim si obě přítomné vyučující přiřazují přehledy gramatických jevů probíraných podle osnov. Bezprostřední příprava výuky je efektivní, zahrnuje volbu metod a forem práce i výrobu drobných pomůcek (příprava tabule před výukou, kartičky s výrazy, tabulky s přehledy a pod.).

Stanovené výchovně-vzdělávací cíle vhodně a funkčně korespondovaly se zařazenými metodami a formami práce. U četby byl preferován volný překlad a rámcové porozumění, nenásilný důraz na správnou výslovnost u konverzace. Psaný projev byl svou obsáhlostí přiměřený věku žáků i cíli lekce. Požadavky učitelek byly celkově zaměřeny na zvládnutí základního učiva a jeho procvičení. Vhodnou diferenciací podchycení rychlejší nebo obratnější žáci dostávali možnost dalšího projevu. Chybování nebylo příliš časté. Žáci mají k dispozici německé dvoucestné slovníky, ale návyk jejich používání není dosud fixován.

Klidná, přátelská atmosféra a přiměřené tempo přizpůsobené slabším žákům spoluvytvářely velmi dobré klima výuky. Většinou hojná klasifikace v žákovských knížkách zahrnuje hodnocení mluveného i psaného projevu. Kontrolovaný a hodnocený je i písemný projev v domácích, pracovních a školních sešitech i v psaném slovníčku.

Průměrná materiální podpora výuky vycházela z možností daných vybaveností školy a z doplnění, která si připravily vyučující.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v německém a francouzském jazyce jsou velmi dobré.

Průběh a výsledky vzdělávání ve skupině společenskovedních předmětů (občanská výchova, rodinná výchova, dějepis)

Kvalita výuky není výrazněji ovlivněna případnou absencí odbornosti. Pouze v rodinné výchově se tato skutečnost projevila negativně v plánování učiva. Předložené časově-tematické plány jen částečně zohledňují požadavky osnov na pojetí výuky tohoto předmětu. Rozčlenění učiva není koncepční a v několika případech může vést k duplicitě učiva. Bezprostřední příprava všech učitelek na sledované hodiny byla pečlivá, v některých případech však ne zcela promyšlená po stránce organizační.

Vstupní motivace spočívala v seznámení s programem hodiny. V hodinách dějepisu a občanské výchovy se žáci stali aktivními tvůrci jejich programu, což výrazně zvyšovalo motivaci. V hodině rodinné výchovy naopak dostali minimální prostor k vlastní aktivitě a učitelka nevyužila jejich zájem o atraktivní téma (drogy). Samostatná práce žáků byla adekvátně ohodnocena, v občanské výchově a dějepisu se objevilo i vzájemné hodnocení žáků. Sledovaná klasifikace byla adekvátní, frekvence známek dostatečná, pouze v předmětu občanská výchova neměli někteří žáci v 7. a 8. ročníku za 1. pololetí tohoto školního roku v žákovské knížce žádnou známku.

Ve sledovaných hodinách občanské nauky byly použity aktivizující metody a formy práce - řízený rozhovor, beseda a na ně navazující modelové situace. Žáci dostali prostor k vyjádření vlastních názorů a postojů, vhodně s ohledem na probírané téma byla zastoupena složka nauková a výchovná. V dějepise žáci samostatně a ve skupinách pracovali s učebnicí a plnili dílčí úkoly, které byly následovně využity při shrnujícím výkladu. Jediným nedostatkem sledované hodiny bylo špatné časové rozplánování, zápis připravený učitelkou na tabuli si žáci nestačili zaznamenat a jeho vypracování podle učebnice dostali za domácí úkol. V rodinné výchově převládal výklad, jeho těžištěm byla prezentace faktů, méně se uplatňovala složka výchovná, právě v tomto tématu (drogy) nesmírně důležitá. Značnou část hodiny (cca 15 minut) zabralo opisování podrobného zápisu z tabule. Nebyly uplatněny specifické metody doporučené pro tento předmět v osnovách. Žáci byli většinou pasivní, vložené relaxační prvky je neaktivizovaly, pouze v závěru hodiny dostali prostor pro prezentaci vlastní práce (referát a krátká modelová situace). V hodině již nezbyl čas na shrnutí a zpětnou vazbu.

V těch hodinách, kde žáci dostali prostor, spontánně a živě reagovali a pracovali se zájmem, dodržovali dohodnutá pravidla. Všechny učitelky přistupovaly k žákům partnersky, respektovaly věková specifika, jejich projev byl kultivovaný.

Kromě učebnice a pracovních textů nebyly při vyučování využity žádné didaktické pomůcky, pouze nástěnná mapa.

Průběh a výsledky vzdělávání ve skupině společenskovedních předmětů jsou velmi dobré.

Průběh a výsledky vzdělávání v předmětu matematika ve 4. - 9. ročníku

Pro výuku matematiky má škola velmi dobré personální podmínky. Všichni čtyři učitelé, u kterých bylo vyučování sledováno, mají úplnou kvalifikaci pro 2. stupeň. Okolnost, že některé učitelky vyučují také ve 4. a 5. ročníku, kvalitu vzdělávání neovlivňuje. Při hospitacích projevily vhodný rozdílný přístup k organizaci hodin a činnostem žáků mladších a starších. Příprava všech pedagogů na jednotlivé hodiny byla promyšlená a kvalitní. V dlouhodobé

přípravě, která je zřejmá z vypracovaných tematických plánů, nebyly shledány nedostatky. Vhodně je zařazeno střídání aritmetických (algebraických) a geometrických tematických celků. Stanovené vzdělávací cíle byly reálné, odpovídaly aktuálnímu stavu tříd a učebním osnovám. Pouze výjimečně se nepodařilo naplánovanou stavbu hodiny v plné šíři realizovat.

Sledovaná výuka byla vedena převážně frontálně, zařazení skupinového vyučování nebo práce ve dvojicích se objevilo spíše výjimečně. Vyučující uplatňovali většinou pestrou škálu metod, střídali samostatnou práci žáků s řešením problémů, někdy i s hledáním alternativních možností. Zvolené metody byly ve značné míře efektivní, vyučování bylo zejména u mladších dětí názorné a konkrétní. Pouze ojediněle byly používány postupy stereotypní. V části sledovaného vzdělávání byli žáci i při probírání nového učiva vedeni k přemýšlení, k hledání odpovědí a k zaujímání vlastních postojů. Atraktivní byla např. skupinová práce, kdy žáci pracovali se soubory racionálních čísel. Procvičování učiva poskytovalo kromě upevnění poznatků oboustrannou zpětnou vazbu, která byla zřejmá i při osvojování nových poznatků. Vhodně byla zařazována práce s učebnicí. Při práci u tabule projevovali starší žáci schopnost tvořit přehledné zápisy, často se slovním vyjádřením včetně zdůvodnění. Téměř ve všech hodinách bylo respektováno osobní tempo žáků při samostatné práci. Individuální přístup k nim byl patrný, i když péče o žáky se specifickými poruchami učení byla zaznamenána spíše ojediněle. Zadávaná domácí příprava byla přiměřená rozsahem a vycházela z učiva probíraného v hodině.

K prvotní motivaci žáků sloužil často pouze zřetelně formulovaný cíl hodiny a popis jejího průběhu. Specifické motivační postupy byly málo zařazované, ve větší míře na počátku vyučovaných hodin, kdy učitelky vhodným výběrem zajímavých přípravných úloh (např. pomocí karet s početními operacemi) a zadáváním soutěží dokázaly žáky zaujmout. Aktivizující prvky byly zařazovány někdy v průběhu hodin, kdy většina vyučujících využívala zejména sebereflexe, motivačního hodnocení pochvalnými výroky a vzájemného hodnocení žáků, spojeného výjimečně i s klasifikací známkou. Při opakování a procvičování učiva bylo v některých hodinách patrné vyvozování závěrů, které žáky přirozeně motivovalo k novému učivu. Pedagogové ale málo využívali mezipředmětové souvislosti a příklady z praxe. Téměř vždy provedli závěrečné shrnutí hodiny a celkové zhodnocení práce, někdy i s pochvalou. Klasifikace výkonů jednotlivých žáků byla v hodinách ojedinělá, ale přiměřená. Četnost známek v žákovských knížkách je ale značná, zápisy jsou převážně konkrétní. Sešity jsou téměř všemi vyučujícími pravidelně kontrolovány, nedostatkem je v jednotlivých případech absence důsledně vyžadovaných oprav chyb. Zadávané písemné práce jsou rozsahem i obsahem adekvátní.

V naprosté většině tříd probíhala výuka v klidné, příznivé pracovní atmosféře, s jasnými a akceptovanými pravidly. Učitelky v těchto třídách mají přirozenou autoritu a jejich vzájemná komunikace s dětmi respektuje jednotlivé individuality. Ojediněle se objevila nevhodná reakce vyučujícího na nekázeň žáků. Komunikativní schopnosti žáků byly rozvíjeny zejména při společných rozborech úloh a diskusemi o možnostech alternativního řešení.

Ve sledovaných vyučovacích hodinách matematiky byly užívány obvyklé pomůcky (např. rýsovací potřeby, barevné křídly, matematicko-fyzikální tabulky, kapesní kalkulatory), vlastní materiály vyučujících, žákovské sady s racionálními čísly, hrací kostky. Didaktická technika nebyla používána.

Průběh a výsledky vzdělávání v předmětu matematika jsou velmi dobré.

Průběh a výsledky vzdělávání ve skupině předmětů přírodověda, vlastivěda, přírodopis, zeměpis a fyzika

Ojedinelá absence pedagogické a odborné způsobilosti učitelky neměla negativní vliv na kvalitu výuky. Okrajově se projevil nedostatek pedagogické zkušenosti jiné vyučující v nejvyšším ročníku v neadekvátnosti přístupu k této věkové kategorii.

Úvodní motivace upozorněním na průběh a cíl hodiny zpravidla vedla k pozornosti a vzbuzení zájmu. V průběhu výuky motivačně nejsilněji působila angažovanost vyučujících a jejich schopnost vystihnout, co budou žáci kladně vnímat. Osobnost pedagoga se tak pozitivně projevila tím, že žáci dobře přijímali prezentaci látky učitelkami, které s empatií pracovaly běžnými verbálními metodami. Naopak bez efektu byl formálně technikou vylepšený přístup bez vcítění do klimatu třídy. Celkově přiměřené hodnocení žáci akceptovali, působilo motivačně vhodně, ať již byla užita klasifikace, nebo hodnotící výroky. Účinnost motivace byla velmi dobrá.

Dlouhodobé plánování výuky vychází z používaných učebnic různých řad a zpravidla stanoveného časového rozvržení látky. V přírodopise a fyzice jsou témata obohacena laboratorními pracemi, plánování zeměpisu postrádá cvičení v terénu, vycházky apod. Výchova ke zdraví je plánem formálně vřazena pouze do vlastivědy ve čtvrtém ročníku, v praxi jsou však témata vhodně probírána jako součást vlastivědy a přírodovědy i v ročníku pátém. Škola realizuje *Dlouhodobý plán environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty*, který je rozpracován do témat v přírodovědě, přírodopisu, chemii a občanské výchově. Plánování sledovaných předmětů rovněž obsahuje tematiku ochrany člověka za mimořádných situací. Regionální problematika byla zdůrazněna v hodinách vlastivědy a zeměpisu, ekologické aspekty probírané látky i v ostatních předmětech. Bezprostřední příprava hodin byla všestranná a velmi pečlivá.

Převažující frontální přístup k výuce byl někdy zpestřen skupinovou, párovou nebo individuální prací. Ve většině hodin vytvářely učitelky vhodné prostředí pro diskusi, ponechávaly prostor pro vyjádření názoru žáků a sdělení jejich zkušeností. V těchto hodinách žáci reagovali přirozeně, se zájmem o probíranou látku. Věcné nesprávnosti se objevily jen ve výuce přírodopisu a byly výjimkou. Při fyzice prokázali žáci vhodné návyky při individuálním experimentování, ve vlastivědě a zeměpise dobrou orientaci na mapě. Vyučovací čas byl zpravidla dobře rozvržený, vzdělávací cíle byly plněny.

Organizace výuky v převažující většině hodin vytvářela velmi dobré psychohygienické podmínky, žáci projevovali spontaneitu a kladný vztah k výuce i vyučujícím.

Použití didaktické techniky bylo okrajové. V hodinách se vždy pracovalo s učebnicí, v zeměpise a vlastivědě s mapami. Někdy se používaly pracovní sešity nebo listy. Vyučující využívaly k materiální podpoře výuky pomůcky z kabinetních sbírek, poskytovaly žákům nakopírované texty, pro aktualizaci přinášely vlastní materiály (výstřižky z denního tisku, populární i odborné publikace).

Průběh a výsledky vzdělávání ve skupině předmětů jsou celkově na velmi dobré úrovni.

Průběh a výsledky vzdělávání v předmětu hudební výchova ve 4. - 9. ročníku

Výuka hudební výchovy byla sledována u dvou učitelek, z nichž jedna nemá odpovídající odbornou a pedagogickou způsobilost, další je pedagogicky způsobilá. Tato skutečnost se pouze částečně negativně odráží v kvalitě výuky. U jedné z nich tím, že ve výuce převládají naukové prvky z dějin hudby, u druhé se projevila určitá nezkušenost v organizační struktuře hodiny. Obě se snaží absenci odbornosti nahradit svými osobnostními dispozicemi a snahou

žáky zaujmout. Jejich aktuální i dlouhodobé přípravy (zřejmé z tematických plánů) jsou kvalitní.

Struktura sledovaných hodin odpovídala stanoveným výukovým cílům, tyto cíle ale někdy neposkytovaly žákům prostor pro plný rozvoj jejich hudebních aktivních činností. Dvě ze sledovaných hodin byly naopak velmi pestré, s maximálním zapojením žáků v průběhu celé hodiny. Výrazným pozitivem bylo vědomé rozvíjení hudební představivosti, všichni žáci byli vedeni k citlivému vnímání hudby a obohacování znalostmi z oblasti hudební teorie. U starších žáků působil někdy až negativně poslech většího množství hudebních ukázek, na který navazoval poměrně rozsáhlý zápis do sešitů. Určitou relaxací byl dvojhlasý zpěv (kánon) a zpěv oblíbených písní, při klavírním doprovodu jedné z žákyň, kdy vyučující taktovala. Atraktivita hudební teorie byla u mladších žáků podpořena skupinovou prací, kdy vyhledávali písně v dané tónině z učebnice. Kladem byl také rozvoj hudebně pohybových dovedností doplněný o vyjádření pocitů. Z ojedinělého použití několika jednoduchých nástrojů orffovského instrumentáře bylo patrné, že jejich užívání nemají žáci ještě zcela zažitě. Kvalita hlasového projevu žáků odpovídala většinou jejich věkovým zvláštnostem a úrovni vlastního hudebního projevu vyučujících, kdy učitelka v nižších třídách kvalitně ovládá hru na klavír i kytaru.

Prvotní motivace byla většinou nahrazena seznámením s cílem hodiny, v jejím průběhu se často objevila návaznost na mezipředmětové souvislosti (vlastivěda, literatura, výtvarné umění), někdy učitelky vycházely ze zkušeností žáků v praxi - např. dvojí význam pojmu koncert. Výrazným pozitivem byla četba literární ukázky motivující žáky k poslechu části z díla *Čtyřero ročních období*. Ve značné míře se vyučující snažily podporovat důvěru žáků ve vlastní schopnosti. Obě vedly žáky k sebekontrolě, výjimečně ke vzájemnému hodnocení. Klasifikační zkoušení bylo ojedinělé. V žakovských knížkách mají žáci známky z předmětu v odpovídající četnosti. V závěru jednotlivých hodin bylo obvykle zařazeno shrnutí a celkové zhodnocení hodiny.

Při vyučování panovala převážně příznivá atmosféra, žáci byli povzbuzováni způsoby vhodnými k jejich věku a spontánnosti dětského projevu. Pravidla komunikace byla zřetelná, verbální i neverbální projev učitelek byl na velmi dobré úrovni.

V hodinách žáci používali sešity, učebnice měli pouze ve 4. a 5. ročníku. Kvalitní poslechové ukázky z kompaktních disků doplňovaly vhodně probírané učivo. Ve značné míře byly využívány i další pomůcky, které nabízí vybavení kabinetu.

Průběh a výsledky vzdělávání v předmětu hudební výchova jsou velmi dobré.

Výsledky vzdělávání a výchovy zjišťované školou

Běžným nástrojem zjišťování výsledků vzdělávání je hodnocení a klasifikace v jednotlivých předmětech. Ta je založena na intuici a zkušenostech jednotlivých učitelů, její kritéria nejsou zpracována. V některých předmětech (zejména výchovného zaměření) nedostala část žáků žádnou známku, nebo minimum. Tento způsob průběžné klasifikace nevytváří zpětnou vazbu a vede k podceňování některých složek vzdělávání. Souhrnné klasifikační výsledky se objevují v zápisech z jednání pedagogické rady a ve výroční zprávě. Kromě běžných prověrek a testů zadávají vyučující čtvrtletní písemné práce z českého jazyka a matematiky, zabývají se zjištěním nedostatků a snaží se přijímat adekvátní opatření. Pouze ojediněle jsou zadávány srovnávací práce. Ředitelem byly zadány ve 2. a 3. ročníku z českého jazyka a matematiky. Výsledky byly statisticky zpracovány a ověřily úroveň pedagogické práce v daných třídách. Nedostatkem jedné z prací bylo zadání úlohy z oblasti, která je učivem 6. ročníku. Interní

evaluace dále vychází z komunikace se žáky a rodiči, z hospitační činnosti ředitele a jeho zástupců, někdy i z úspěšnosti žáků v soutěžích.

Škola pořádá sportovní soutěže (každoročně vyhlašuje nejlepšího sportovce školy), zapojuje se rovněž aktivně do sportovních soutěží v rámci regionu (např. *Pohár rozhlasu*). Úspěchů dosahují žáci v uměleckých soutěžích (např. *Karlovarský skřivánek*, *Pražská snítka*). Z vědomostních soutěží se věnuje škola hlavně matematickým (nejčastěji je to *Pythagoriáda*). Určitým měřítkem výsledků vzdělávání je také úspěšnost žáků při přechodu na jiné, vyšší stupně škol.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy jsou celkově velmi dobré.

SOUČÁSTI ŠKOLY

Školní družina

Činnost školní družiny determinují její prostorové podmínky a materiálně technické vybavení, organizace zájmové činnosti v placených kroužcích a odlehlost budovy se třídami 1. – 3. ročníku. Velikost místností a jejich uspořádání vede k tomu, že jednotlivá oddělení nepracují samostatně, ale děti jsou většinou pohromadě nebo vytvářejí nestabilní skupinky, které vyhledávají konkrétní místo podle povahy činnosti. Převádění dětí ze staré školy na oběd, do družiny a do kroužků omezuje čas pro nabídku řízených aktivit. Volbu činností limituje i podprůměrné vybavení družiny. Všechny tyto faktory přispívají k tomu, že v náplni činností převažují spontánní, odpočinkové aktivity. Při sledování provozu družiny se děti nejčastěji věnovaly (sestupně dle četnosti) vybarvování nakopírovaných omalovánek, skládání puzzles, listováním v časopisech, povídáním mezi sebou, hrou se stavebníci a šachy. Ve vymezeném čase se několik dětí zabývalo domácím úkolem. Prostor pro aktivnější pohyb mají děti pouze při pravidelných vycházkách, které jsou do programu družiny zařazovány v době od 13:15 do 14:30, aniž je v plánu alternativa pro nepříznivé počasí. Rozvržení činností v plánech práce je spíše jen formální, nedá se přesně rozlišit, kdy má probíhat činnost rekreační, zájmová nebo odpočinková. Výchovný program je značně redukován, návaznost na vzdělávací program školy je volná, spíše nahodilá. Školní družina plní především svou sociální funkci hlídání dětí a zároveň slouží jako dispečink do dalších zájmových aktivit.

Vychovatelky mají u dětí přirozenou autoritu, v družině je příjemné, přátelské klima, děti se v tomto prostředí zjevně dobře cítí a jsou na něj zvyklé. Režimové momenty probíhají v klidu, řada činností je zautomatizována. Konflikty nebo ostrakizace nebyly pozorovány. Vychovatelky vedou děti ke správnému stolování a dbají na vytváření a upevňování návyků osobní hygieny. K utváření hodnotové orientace dětí přispívá chov drobných zvířat. Pitný režim je zajištěn.

Povinná dokumentace je řádně, přehledně vedena a pravdivě vypovídá o organizaci a náplni družiny. Vnitřní řád vytváří přiměřený rámec pro provoz, chybí jen přesné vymezení pravidel předávání dětí. Rozsah provozu vyhovuje většině rodičů, pouze ojediněle se objevil požadavek na jeho prodloužení. Skutečnost, že vychovatelky vybírají v hotovosti poplatek za družinu, je v rozporu s ustanovením zákona o státní správě a samosprávě, podle kterého má tuto činnost vykonávat zřizovatel školy prostřednictvím samostatného účtu. Vychovatelkám tato činnost podle pracovního řádu pro pedagogické pracovníky a podle výkladu MŠMT ČR nepřísluší.

Činnost školní družiny je průměrná.

Mateřská škola

Hlavní úkoly vzdělávací činnosti jsou zakotveny v Ročním plánu mateřské školy, zpracovaném na základě analýzy. K hlavním úkolům patří navázat na rodinou výchovu a zajistit podmínky pro rozvoj osobnosti dítěte v oblasti tělesné, psychické i citové při respektování věkových a vývojových zvláštností. Cíle byly stanoveny obecně, v souladu s Rámcovým vzdělávacím programem. Pro všechny třídy jsou stanovena společná témata, která učitelky na třídách podle potřeby modifikují. V současné době je plánování ve fázi ověřování. Základní vzdělávací program je rozšířen o další aktivity, které MŠ z části zajišťuje vlastními silami (základy výuky anglického jazyka, cvičení jógy, hra na zobcovou flétnu, základy práce s počítačem). Povinné dokumentaci je věnována náležitá pozornost. Mateřská škola využívá předepsaných tiskopisů, zápisy a záznamy jsou dostatečně průkazné a úplné, s velmi dobrou vypovídající hodnotou.

V průběhu vzdělávací činnosti se částečně odráží nezkušenost a chybějící vzdělání většiny učitelek. Zkrácený čas pro spontánní hry a malá pozornost jejich rozvíjení bylo charakteristickým rysem sledovaných her. Vzhledem k tomu, že část dětí přichází do MŠ později, neměly tyto děti čas na výběr ani na rozehrání hry. Učitelky jsou k dětem vstřícné, snaží se porozumět jejich potřebám. Hračky a pomůcky si děti volí podle přání, výjimečně pokračují ve hře v průběhu dne. Děti jsou ke hrám motivovány především nabídkou činností a hraček. Převažovaly hry námětové a konstruktivní. Učitelky umožňovaly dětem dostatek volného pohybu a vhodným způsobem integrovaly do her pracovní či výtvarné činnosti. Zkušenější učitelky dokázaly přijímat nabízené role.

Pohybové činnosti probíhaly formou ranního cvičení. Nevyrovnaná úroveň cvičení souvisela s nedostatkem praxe některých učitelek. Zkušenější učitelky zvolily účinnou formu cvičení s adekvátní fyzickou zátěží, cviky dětem předvedly a v průběhu cvičení sledovaly správnost jejich provedení. Rovněž pohybová hra v závěru byla zvolena vhodně a celkově přineslo dětem cvičení radost z pohybu, spojenou s prožitkem. Velmi dobrou úroveň měl kroužek cvičení jógy, vedený kmenovou učitelkou. Cvičení vytváří základy správného držení těla.

Řízené činnosti byly učitelkami předem připravené. Úkoly navazovaly na hlavní téma, jejich plnění bylo organizováno různými formami. Výtvarné činnosti u nejmladších dětí učitelka integrovala do spontánních her. Organizace kreslení děti zaujala a většina se jich zapojila. V této třídě druhá učitelka často zařazuje kolektivní práce, při které se děti učí spolupracovat s ostatními a učit se vzájemné ohleduplnosti. Tato forma byla zařazena při další hospitaci druhý den. Skupinovým učením učitelka respektovala individuální pracovní tempo dětí a měla větší prostor pro individuální přístup.

Kolektivní výtvarná práce nejstarších dětí byla motivována opakováním písně u klavíru v herně. Průběh činnosti byl ovlivněn odchodem skupiny dětí na cvičení jógy. Přesto část dětí plánovaný záměr splnila. Učitelka děti v průběhu činnosti oceňovala a povzbuzovala, zvolený úkol navazoval na předcházející činnosti.

Úkol pro matematické činnosti se střední věkovou skupinou nebyl zvolen přiměřeně ke schopnostem dětí. Náročný úkol doprovázela i příliš abstraktní terminologie. Učitelka v průběhu však pružně reagovala na výkyvy pozornosti dětí změnou formy a vložením pohybových aktivit.

Pohybový projev dětí odpovídá jejich věku, v průběhu dne je vytvořen prostor pro jejich spontánní pohybové vyžití. Děti jsou vedeny k samostatnosti v sebeobsluze, zapojují se do úklidu po stravování, starší děti si samostatně prostírají. Pozornost je věnována jazykovému projevu dětí a odstraňování logopedických vad, ve spolupráci s klinickým logopedem.

Úroveň výchovně-vzdělávací činnosti v mateřské škole je celkově velmi dobrá.

DALŠÍ ZJIŠTĚNÍ

Údaje uvedené ve zřizovací listině jsou v souladu s rozhodnutím o zařazení do sítě škol, předškolních a školských zařízení.

V průběhu inspekce bylo ve škole provedeno dotazníkové šetření ve prospěch výzkumného úkolu *Stav výuky fyziky v základních školách a ve středních školách*, jehož řešiteli jsou Západočeská univerzita v Plzni, fyzikálně pedagogická sekce Jednoty českých matematiků a fyziků a Česká školní inspekce. Akce proběhla v souladu s projektem výzkumu. Zúčastnila se jí učitelka fyziky a žáci jedné vybrané třídy.

Veškerá dokumentace použitá při šetření žáků byla předána cestou ústředí ČŠI k souhrnnému zpracování pro globální hodnocení podmínek a průběhu vzdělávání. Učitelka, která se dobrovolně zapojila do výzkumu, mohla odeslat záznamový list přímo zástupci fyzikálně pedagogické sekce JČMF. Údaje, související s výzkumným šetřením, nebyly a nebudou použity k hodnocení školy, které se provádí v rámci inspekční činnosti.

Dotazníky pro rodiče a žáky byly rozdány ve 3., 5. a 8. ročníku. Z rodičů žáků třetích tříd na ně odpovědělo 96 % rodičů. Školu hodnotili výrazně pozitivně, ojediněle se vyjadřovali k dílčím problémům nebo formulovali svoje poděkování učitelkám. Ze tříd pátých a osmých na dotazníky odpovědělo 72,55 % respondentů. V převládající většině ukazatelů převažuje výrazně pozitivní hodnocení práce školy. Její vzdělávací program splňuje nebo téměř splňuje očekávání 96 % rodičů. Značně spokojeni jsou rodiče s informovaností ze strany školy (94 %). Body dotazníku, obsahující dotazy na vztahy učitelů k žákům a naopak, ukazují na dobrou vzdělávací i výchovnou práci školy. Kladně je hodnocen rodiči i přístup školy k řešení krizových situací dítěte a případů šikany. Ve slovních vyjádřeních je nejčastějším požadavkem rodičů zlepšení vybavenosti pro tělesnou výchovu (9 %) a zlepšení školního stravování (9 %). Významná, i když ojedinělá, je zmínka rodičů o výskytu distribuce marihuany, tuto problematiku škola řeší. Poznatky rodičů, s výjimkou kvality stravování, jsou převážně ve shodě se zjištěními školní inspekce.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

1. Rozhodnutí o zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení vydané MŠMT č. j. 23 935/2002-21 dne 10. září 2002 s účinností od 1. září 2002
2. Zřizovací listina vydaná Městskou částí Praha – Vinoř na základě usnesení MZ č. II/1 ze dne 6. června 2001 s účinností od 1. srpna 2001
3. Jmenovací listina ředitele školy vystavená ŠÚ Praha 9 č. j. 498/97/Dav ze dne 11. června 1997 s platností od 1. srpna 1997
4. Vybraná povinná dokumentace školy ve smyslu § 38a zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů: třídní knihy, třídní výkazy, katalogové listy žáků, rozvrh hodin, záznamy z pedagogických rad
5. Vybrané třídní knihy loňského školního roku
6. Fakultativní dokumentace vedení školy a jednotlivých učitelů: roční plán, záznamy z hospitací, tematické plány, atd.
7. Fakultativní dokumentace výchovné poradkyně
8. Podkladová inspekční dokumentace

9. Výstupní protokol o zápisu vstupních údajů ze statistického výkazu Škol (MŠMT) V 3-01 o základní škole pro školní rok 2002/2003
10. Výstupní protokol o zápisu vstupních údajů ze statistického výkazu Škol (MŠMT) V 1-01 o mateřské škole pro školní rok 2002/2003
11. Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2001/2002 (včetně Výroční zprávy o činnosti mateřské školy)
12. Roční plán práce pro školní rok 2002/2003
13. Řád školy č. j. 41/03
14. Organizační řád, další vnitřní a provozní řády
15. Pedagogická dokumentace ŠD
16. Pedagogická dokumentace MŠ: přehledy výchovné práce, přehledy o docházce, evidenční listy dětí, Rozhodnutí o OŠD
17. Personální dokumentace pedagogických zaměstnanců školy
18. Inspekční zpráva č. j. 010 135/99-2605 ze dne 15. února 1999

ZÁVĚR

Pedagogický sbor je stabilizovaný, většina učitelů působí v této škole již dlouho. Vedení školy je sehraný tým, který na zkušenosti pedagogů značně spoléhá. Zaměřuje se na vytváření podmínek pro pedagogickou práci. Rezervy jsou v oblasti metodického řízení, vnitřní evaluace a kontroly. Organizace školy je ztížena umístěním tříd v různých budovách a jejich velikostí. Informační systém je v souhrnu funkční.

Materiálně-technické podmínky se zlepšily přístavbou hlavní budovy a nástavbou budovy mateřské školy. Prostorové podmínky, vybavení nábytkem, pomůckami a vhodnými učebnicemi umožňují realizaci vzdělávacího programu. Podnětné prostředí je zvláště v učebnách, které jsou upravené jako odborné pracovny. Zásadním negativem je stále chybějící vlastní tělocvična, podprůměrné vybavení má školní družina.

Vzdělávací program je realizován jen s okrajovými nedostatky. Převažuje frontální výuka, kterou některé učitelky ožívují kooperativními formami vyučování, případně výukou individualizovanou. Aplikované metody byly většinou účelné a vedly k efektivnímu naplňování zvolených cílů. Úroveň menší části výuky snižovalo podceňování motivace a hodnocení žáků. Vzdělávací a individuální možnosti dětí jsou většinou zohledňovány.

Školní družina plní zejména své sociální poslání, výchovný program je redukován.

Mateřská škola plní svoji základní funkci. Učitelkám se daří naplňovat zvolený vzdělávací program.

Oproti stavu popsanému v inspekční zprávě z roku 1999 se částečně zlepšily materiálně-technické podmínky školy. Ve výchovně-vzdělávací práci nedošlo k zásadním změnám.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Razítko

Školní inspektoři	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Mgr. Věra Vítová	Věra Vítová v. r.
Členové týmu	Mgr. Zdeněk Bělecký	Zdeněk Bělecký v. r.
	PaedDr. Jana Bílková	Jana Bílková v. r.
	Mgr. Josef Černý	Josef Černý v. r.
	Mgr. Libuše Tláskalová	Libuše Tláskalová v. r.

Další zaměstnanci ČŠI

Ing. Karel Bína

Marie Kiliesová

Jitka Koutová

V Praze dne 28. února 2003

Datum a podpis ředitele školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 10. března 2003

Razítko

Ředitel školy nebo jiná osoba oprávněná jednat za školu	Podpis
Alfred Teller, ředitel školy	Alfred Teller v. r.

Dle § 19 odst. 7 zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů, může ředitel školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení. Připomínky k obsahu inspekční zprávy jsou její součástí.

Hodnotící stupnice

Stupeň	Širší slovní hodnocení
Vynikající	<i>Zcela mimořádný, příkladný.</i>
Velmi dobrý	<i>Výrazná převaha pozitiv, drobné a formální nedostatky, nadprůměrná až spíše nadprůměrná úroveň.</i>
Průměrný	<i>Negativa a pozitiva téměř v rovnováze, průměrná úroveň.</i>
Pouze vyhovující	<i>Převaha negativ, výrazné nedostatky, citelně slabá místa.</i>
Nevyhovující	<i>Zásadní nedostatky, které ohrožují průběh výchovně-vzdělávacího procesu.</i>

Plní, je v souladu	<i>Dodržuje, čerpá účelně, efektivně.</i>
Neplní, není v souladu	<i>Nedodržuje, nečerpá účelně, efektivně.</i>

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
Příslušný orgán státní správy MHMP – odbor školství	2003-03-26	019 63/03-5153
MČ Praha - Vinoř, Bohdanečská 97, 190 17 Praha 9 - Vinoř	2003-03-26	019 64/03-5153

Připomínky ředitele školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
---	---	Připomínky nebyly podány.